

РЕШЕНИЕ

№ 3648

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. Т.А

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. Т.А Гражданско дело № 20231110105356 по описа за 2023 година

Предявени са от ищеца „Софийска вода” АД, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, Бизнес център Интерпред Цар Борис положителен установителен иск по реда на **чл. 422 ГПК** с правно **чл. 203 от ЗВ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД** за установяване на вземане срещу ответника **И. Н. Н.**, ЕГН *****, с адрес: г**** за сумата **3608,86 лв.** незаплатено задължение за доставена и потребена вода за периода 01.02.2012 г. – 20.09.2021 г. до имот с адрес: гр. София, *****, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 29.09.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, за които която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 52481/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в.

Ищецът „Софийска вода” АД твърди, че е била в облигационно отношение с ответника **И. Н. Н.** по силата на договор за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия за имот с местонахождение в гр. София, *****, за който имот е открита договорна сметка 2800050087 до дата 21.09.2021 г., когато се е разпоредил с имота си в полза на трето лице. Посочва, че за периода 01.02.2012 г. – 20.09.2021 г. е предоставил на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води) на стойност 3608,86 лева, които ответникът не е заплатил, поради което ги претендира, както и законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.09.2022 г. до окончателното ѝ погасяване. Претендира присъждане на разноски в исковото и заповедното производство.

Ответникът **И. Н. Н.**, в срока по чл. 131 от ГПК е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск при доводи за недопустимост и неговата неоснователност. Сочи, че издадените фактури за претендираната цена за доставена питейна вода са от една и съща дата, но касаят различни периоди, което е в нарушение приложимия закон, който изисква ежемесечно отчитане и фактуриране. Твърди, че не е получавал фактурите. Оспорва да е доставено претендираното количество вода в имота, като релевира възражение за изтекла кратка погасителна давност в негова полза. Допълнително в съдебно заседание ответникът е оспорил дължимостта на претендираните суми, тъй като същият е бил собственик на голата собственост предвид съществуващото вещно право на ползване в полза на Василка и Иван Т.и.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по

делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно а това се установява и от представените по делото Справка № 662391/01.06.2022 г. за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписвания по партидата на ответника и споразумителен протокол от 21.09.2021 г., сключен между ответникът и трето на спора лице МКС, че през процесният период ответникът е бил собственик на недвижим имот, представляващ Апартамент № 11, находящ се гр. София, ул. „Княз Борис I“ № 165, ет. 5, като на 21.09.2021 г. се е разпоредил с имота в полза на трето лице.

По делото са представени фактури за потребено количество вода, относими към процесния период, както и дебитно известие, издадени на името на ответника.

В хода на делото е прието заключение по назначената съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира, като компетентно, професионално и обективно. Вещото лице е заключило, че имотът е водоснабден, доставяните до имота ВиК услуги в процесния период са начислявани на „база“ за 1 живущ. Установило е, че обемът на доставените за периода 01.02.2012 г. – 20.09.2021 г. ВеК услуги е 1658,19 куб.м., от които 1255,58 куб. м. в имота, а 402,61 куб.м. за общи нужди. Вещото лице е установило, че предоставените за исковия период ВиК услуги е определена в съответствие с доставените количества питейна вода.

Съгласно приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, което съдът възприема изцяло като компетентно, професионално и обективно, освен в частта за установената изискуемост след дата 22.07.2019 г., се установява, че за процесния период са издадени общо 115 фактури на обща стойност 3680,23 лв. Вещото лице и изчислило неплатеното задължение за доставена вода в имота на ответника само за периода от 10.08.2019 г. до 10.09.2021 г., а именно сумата от 1243,35 лв. Видно от заключението на ССЧЕ първоначално фактурите са издавани на Иван Н. Т., а след това са префактурирани с 15 фактури на името на ответника.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 203 ЗВ, вр. чл. 79, ал. 1 пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, че ответникът е потребител на ВиК услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, че в процесния период ищецът е доставял ВиК услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза на претендираните суми, респ. че са налице обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасила претендираните вземания.

Законът изрично урежда кои лица са потребители на ВиК услуги. Според § 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (обн. ДВ бр. 18/25.02.2005г.), потребители на водоснабдителните и канализационните (ВиК) услуги по чл. 1, ал. 1 от закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи получаването на ВиК услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от ДКЕВР към МС. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в поне един централен и един местен ежедневник, без да е необходимо изричното им писмено приемане от абонатите.

В случая, с оглед становището на ответника, съдът намира, че между страните не е спорно, а и с представените по делото доказателства беше доказана съществуващата облигационна връзка по повод на договор за предоставяне на ВиК услуги, по силата на който ищецът е извършил по отношение на водоснабдения имот, който за процесния период е бил собственост на ответника. Възражението на ответника, че по отношение на процесния имот е имало учредено право на ползване за трети лица остана

недоказано, въпреки указаната му доказателствена тежест и изрично предупреждение, че за този факт ответникът не сочи доказателства. Ето защо и доколкото по делото не се доказва по отношение на имота да е имало учредено вещно право на ползване в полза на трети на спора лица, то следва да се приеме, че ответникът като собственик на имота е притежавал качеството „потребител“ на вода за процесния период.

От приетото по делото заключение по съдебно-техническата експертиза беше доказано, че за порочесния период ищецът е извършил ВиК услуги, като е потребена 1658,19 куб.м. вода, за която според заключението на ССЧЕ се дължи сумата от 3608,86 лв. С оглед установеното обстоятелство от вещото лице, че ищецът е начислявал служебно доставените ВиК услуги, съдът намира, че по делото ответникът не твърди и не представя доказателства да е предоставил достъп за отчет на водомера в имота. Ето защо следва да се приеме, че за ищеца е възникнало основание да начислява служебно количество вода с оглед липсата на достъп за отчет на водомера по реда на чл. 39, ал.2, т. 2 и 3 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи.

На следващо място съдът намира, че възражение относно техническата годност на общия водомер ответникът е направил за първи път след приключване на съдебното дирене и даден ход на устните състезания, поради което това възражение е преклудирано и не следва да бъде разглеждано от съда. Ето защо и предвид липсата на своевременно възражение за негодност на общия водомер, следва да се приеме, че същият е бил технически изправен.

Ответникът е упражнил своевременно правата си по чл. 120 ЗЗД като е заявил възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания, което съдът намира за частично основателно. Съгласно разясненията, дадени с ТР № 3/2011 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи един правопораждащ факт, чието падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл вземанията на ищцовото дружество съдържат всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения, каквито са процесните за главници, давността тече от деня на падежа (тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение). Задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената питейна вода са възникнали като срочни – според Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „Софийска вода“ АД потребителите са длъжни да заплащат за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Следователно за всяка една от претендираните от ищцовото дружество главници, касаещи процесния период, тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срокът за тяхното заплащане. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 29.09.2022 г. При изчисляването на тригодишната давност следва да се вземе предвид нейното спиране за 70 дни за периода 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. по силата на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, по отношение на вземанията на ищеца, които са били изискуеми в този момент. Следователно задълженията, чиято изискуемост е настъпила преди 22.07.2019 г., които видно от заключенията на СТЕ и ССЧЕ обхващат периода от 01.02.2012 г. до 11.06.2019 г. се явяват погасени по давност – фактурата от 11.06.2019 г. е станала изискуема на 12.07.2019 г., т.е. към датата на подаване на заявлението вземането е било погасено по давност, както и вземанията по всички по-ранни фактури. Поради изложеното съдът приема, че ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане само за останалата част от исковия период – от 12.06.2019 г. до 10.09.2021 г., тъй като вземането за следващия отчетен период – от 12.06.2019 г. до 09.07.2019 г. е станало изискуемо на деня след изтичане 30 дни от 09.07.2019 г. – датата на издаване на фактурата за този

отчетен период, а именно на 09.08.2019 г. Размерът на вземането на ищеца за периода от 12.06.2019 г. до 20.09.2021 г., съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза (таблица № 2) е в размер на 1303,43 лв., до който размер се явява основателна исковата претенция на ищеца, а за горницата до пълния предявен размер искът подлежи на отхвърляне. В допълнение следва да се отбележи, че префактурирането на задълженията с посочен нов падеж на плащане не променя датата на изискуемостта на вземането, поради което съдът приема, че изискуемостта за вземането настъпва в 30-дневен срок от издаването на първоначалната фактура, макар същата да е била издадена на друго лице – в случая праводателя на ответника.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на ТР №4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. При този изход на спора и двете страни имат право на разноски. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в двете производства. Предвид изрично направеното искане в тази насока на заявителя ищец следва да се присъдят разноски за платена държавна такса в заповедното производство в размер на 72,18 лева и юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство в размер на 50 лева определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правна помощ, които съобразно размера на уважените претенции възлизат в размер на 44,13 лв. По отношение разноските в исковото производство – следва да се присъдят дължимата и заплатена от ищеца държавната такса в исковото производство в размер на 72,17 лева, заплатен депозит за вещо лице по СТЕ в размер на 300 лева, заплатен депозит за вещо лице по ССЧЕ в размер на 300 лева и юрисконсултско възнаграждение в исковото производство в размер на 100 лева определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правна помощ съобразно материалния интерес и фактическата и правната сложност на процесния правен спор, които съобразно размера на уважените претенции възлизат в размер на 278,89 лева.

Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Софийска вода” АД, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, Бизнес център Интерпред Цар Борис положителен установителен иско по реда на **чл. 422 ГПК с правно чл. 203 ЗВ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, че И. Н. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „акд. Иван Евстатиев Гешов“ № 9, ет. 2, ап. 2 ДЪЛЖИ НА „Софийска вода” АД, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, Бизнес център Интерпред Цар Борис сумата 1303,43 лв. незаплатено задължение за доставена и потребена вода за периода 12.06.2019 г. – 20.09.2021 г. до имот с адрес: гр. София, *****, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 29.09.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 52481/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в., като ОТХВЪРЛЯ предявените искове за горницата над 1303,43 лв. до пълния предявен размер 3608,86 лева незаплатено задължение за доставена и потребена вода за периода 01.02.2012 г. до 11.06.2019 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 52481/2022 г. по описа на СРС, 157 с-в., **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.****

ОСЪЖДА И. Н. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „акд. Иван

Евстатиев Гешов“ № 9, ет. 2, ап. 2 **ДА ЗАПЛАТИ НА „Софийска вода” АД**, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, Бизнес център Интерпред Цар Борис, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **44,13 лв.** – разноси в заповедното производство и сумата **278,89 лв.** - разноси в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____